DUMITRACHE—

ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

În fotbalul nostru, Dumitrache reprezintă (sau a reprezentat) dorul de aventură. Obosită de fantezii pe hîrtie, tribuna a salutat în Dumitrache pe... aventurierul capabil să sondeze adevăratele resurse ale fotbalului nostru. Şi, trebuie să recunoaştem, tribuna a avut o mare intuiţie. Aventurierul Dumitrache a impus, cu virful sfredelului său întotdeauna încins, pînzele adormite ale fotbalului românesc.

Totul a început cu acea formă de trufie din partida cu Anglia, la Bucureşti, cînd „mopsul" a socotit normal să dribleze succesiv trei campioni mondiali. A urmat meciul cu Elveţia, salvat, în fond, de saltul disperat al lui Dumitrache. A fost, după aceea, „noaptea de pe Wembley"... Şi Atena... Şi Portugalia...

...Dumitrache a fost Fotbalistul aşteptat de tribuna românească.

Aplaudîndu-l pe **Dobrin**, tribuna a visat că, într-o bună zi, vom juca şi noi **ca brazilienii.**

Aplaudîndu-l pe **Dinu**, tribuna s-a gîndit că, într-o bună zi, vom putea juca şi noi **ca englezii.**

Aplaudîndu-l pe **Dumitrache,** tribuna a visat că, în sfîrşit, vom juca **româneşte.**

...Dumitrache a avut în cariera sa 400 de zile de foc. Ele încep, aşa cum am mai spus-o, împotriva Angliei, la Bucureşti, şi se încheie în seara calificării pentru Mexic, cînd tribuna, uitînd cele 400 de zile şi nopţi de foc continuu, i-a reproşat lui Dumitrache faptul că s-a stins.

S-a stins, oare, forţa ?

„Trebuie să ajung să mă bat pe teren cu Dinu"...

— S-a stins forţa, Florică ?

— Nu ştiu dacă s-a stins, dar nu mai arde cum a ars în 1968 am fost cel mai bun jucător al anului. În 1969 am repetat figura. În campionatul 1968—69 am fost golgeter, cu o cifră bună: 22. Apoi am început să scad. La sfîrşitul lui 1970 am pierdut titlul. În vara lui '71 am adunat 15 goluri, cînd cu Tătaru. dar s-a spus că-s prea puţine şi că mi-ar fi fost dăruite. În sfîrşit, acum o lună mi-am dat seama că la mea m-a uitat.

VĂ MAI AMINTIŢI CUM CENTRA PÎRCĂLAB ?

— Cum explici această scădere de formă în ultimii doi ani, la o vîrstă cînd, oricum, ar fi trebuit să urci?

— Ar fi multe de spus. În primul rînd: fundaşii au început să-mi cunoască şi să-mi presimtă mişcările. Cei care n-au reuşit asta au decis că trebuie să mă „radă". Oh, de-aţi şti ce greu e să joci în provincie! Cei mai mulţi apărători — la ce bun să mai dau nume? — te primesc ca pe un invadator. Aud descoperi: „Ascultă, mopsule, ia-ţi valea de pe partea mea, că tot nu te las să treci!" Şi cînd încerci să găseşc un alt culoar, ameninţarea se repetă. Doar cuvintele tari se schimbă... As putea spune că numai apărătorii de la U.T.A. au văzut în mine un fotbalist şi m-au tratat ca pe un fotbalist.

— Socoteşti că această înăsprire...

— Nu. Să nu credeţi că vreau să mă scuz. Dar nu pot uita că l-am pierdut pe Pîrcălab, şi dacă pierzi centrarea lui Pîrcălab, adio titlul de golgeter. Pîrcălab, ca orice mare jucător, simţea extraordinar momentul centrării.

AM PIERDUT DOI ANI...

— Totuşi, parcă nu mai sari cum săreai.

— La ce să mai sari ? Aproape întotdeauna, extremele de după Pîrcălab — iar n-are rost să dau nume — fac un pas în plus sau o fentă în plus. Dar eu, în acest timp, am şi plecat. E adevărat. În ultima vreme am fost nervos, ba chiar foarte nervos, dar nu e puţin lucru să pornesti de 20 de ori ca din groapile de atletism şi să frînezi după 4—5 metri pentru că mîngea zboară de parcă ar fi fost lovită de un fundaş hotărît să tragă de timp. E adevărat, nervii m-au costat cam mult, dar e greu să fii calm după 20 sau 30 de „starturi false". Credeţi că John Carlos ar suporta o asemenea pedeapsă ?

— Să zicem că nu... În ultimul timp te-ai retras, totuşi, spre mijlocul terenului. De ce oare ?

— Mi-a scăzut forţa. Nu mai am, mai ales în picioare, forţa de acum doi ani.

— Care ar fi motivul ?

— Eu n-am fost niciodată un atlet.

— Cruyff nu e nici el un atlet. La 1,80 înălţime nu are mai mult de 65 kg. Şi totuşi sprinteză de trei ori mai mult ca tine...

— Eu nu sînt Cruyff. Eu am fost şi cred că am să mai fiu Dumitrache.

— Cum ?

— Prin dezvoltarea forţei. Am pierdut doi ani, dar sper că nu e tîrziu. Vă aduceţi aminte ? În aprilie '69, după 2—2-ul de la Atena, am stat de vorbă împreună. Eram cam ameţit după golurile împotriva Greciei. M-aţi întrebat spre sfîrşit : **„Ce visuri ai, Dumitrache ?"** Şi eu am răspuns : **„Vreau să călăresc un pic virtejul ăsta, pentru ca să nu rămînă totul doar un vis".**

— Îmi aduc aminte. Se pare că nu ai reuşit să fii un bun călăreţ. Crezi că mai e posibil ?

— La primăvară împlinesc 24 de ani. Cred că nu mai sînt un copil, deşi am auzit un doctor spunînd că la mine osificarea nu e încă încheiată... **...Între timp, soca lui Florică ne-a adus cafele. A rămas cu noi. Am schimbat discuţia.**

DE CE MAI NUMIM FOTBALUL JOC ?

— Care e momentul cel mai frumos al carierei tale ?

— Penaltiul de pe Wembley... Cînd am aşezat mîngea, m-am uitat peste sprincenă, spre colţul stîng al lui Banks. Mi-am dat seama că englezul a căzut în cursa asta simplă. M-am depărtat cîţiva metri. Apoi am pornit. În drum spre minge, mi-am aruncat uşor umărul stîng în aceeaşi direcţie. Banks s-a dus într-acolo. Am aruncat mîngea, fără nici o dificultate, în partea opusă. M-a surprins mult uşurinţa cu care Banks a muşcat din momeală. Pe „23 August", contra lui Suciu, în finala Cupei, am încercat aceeaşi manevră. Dar Suciu n-a mişcat. După un minut sau două, Voinea a marcat golul victoriei, în finala Cupei. Asta e fotbalul...

— Şi în afară de Wembley ?

— N-am prea multe momente frumoase. La Atena, la 0—0, după ce am făcut un slalom pe tot terenul, am vrut să-l scot din careul mic pe Ikonomopoulos. Ar fi fost un gol frumos. Dar nu mi-a reuşit. La Novi Sad, după ce l-am „intors" pe Holter, ca pe un copil, cu o minge peste cap, de pe dreapta pe stînga, am tras puţin peste bară...

— Un gol ratat în acest fel e egal cu un autogol.

— Asta ţine de contabilitate. Dacă facem atitea socoteli, de ce mai numim fotbalul un joc ? Eu n-am reuşit încă să mă dezbar de... plăcerea jocului. Şi tocmai de aceea mi-a părut rău că am fost acuzat uneori pe nedrept. La Bratislava, de pildă, mi s-a spus că am ratat un gol pentru că m-am jucat, ca să rid de Viktor. Nimeni n-a văzut probabil. că în timp ce mă pregăteam să trag, **un fundaş m-a prins de tricou.** Mai mult decît asta, însă, m-a durut faptul că mi s-a reproşat **pînă şi golul pe care l-am primit noi !** S-a spus că am driblat cînd nu trebuia. Eu am fost, pînă la urmă, marele vinovat. deşi mă aflam la vreo 60 de metri de poarta lui Răducanu, iar în drumul mingii spre poarta noastră au mai existat vreo opt jucători, plus Rică. Şi am fi păstrat ceva şanse... Ungurii sînt pe undeva la mijloc, între tehnică şi forţă. Nu e de loc simplu, dar echipa noastră e mai bună decît aceea de acum 20 de ani, deşi se spune că jucătorii de atunci erau mai buni decît noi.

— Ce părere ai de Dobrin?

— Ştie foarte mult fotbal. Nu e adevărat că anul trecut a jucat un singur meci mare, cel cu Cehoslovacia. La Piteşti, contra noastră, a fost poate şi mai bun. Noi, parcă eram la prima lecţie de patinaj.

— Cu ce te ocupi în timpul liber, Florică ?

— Cred că beau mai puţin decît englezii şi citesc mai mult decît francezii.

— Ce citeşti ?

— În primul rînd romane de aventuri şi de călătorii. Îmi place acţiunea. **„Zece negri mititei"** m-a dat gata.

— Mergi la teatru ?

— Nu. Teatrul are foarte puţină acţiune. Şi nici cadru. Poate că am să spun o prostie, dar cînd văd marginea unei perucі, îmi vine să fug din sală. Şi-apoi, un actor cu care am băut o bere la „Capşa" la 7, nu mă poate convinge că e altcineva pe scenă, după numai o oră. Cinematograful mi se pare mai adevărat.

— Ai vreun actor preferat ?

— Da. Anthony Quinn. L-am văzut în „Zorba", iar peste cîteva zile, tot la **Tele,** în filmul acela cu bouraşi. Era cu totul altul. Asta mi se pare extraordinar. Oh, dacă aş putea fi şi eu altul, începînd cu primăvara asta !

— De ce ucapărat ALTUL? Ar fi bine să fii ce-ai fost.

— N-ar fi bine. Trebuie să vii mereu cu ceva nou. Trebuie să ajung să mă bat pe teren ca Dinu. Trebuie să-mi lucrez forţa cu orice preţ. Trebuie să dorm 10—11 ore pe noapte... Acum cîteva zile am fost la antrenament şi am simţit apoi un gol în stomac. Forţasem prea tare, fără să fi recuperat efortul antrenamentului trecut. Acum un an, cînd auzeam de recuperare, îmi venea să mor de ris. Acum ştiu că de aici începe totul.

★

Va reuşi Dumitrache să regăsească locul pierdut ?

Ioan CHIRILĂ

„M-a surprins mult uşurinţa cu care Banks a muşcat din momeală..."

Fotografii de : Paul ROMOŞAN

„E greu să fii calm după 20 sau 30 de „starturi false"...

SĂ NE CUNOAŞTEM ADVERSARII DIN COMPETIŢIILE EUROPENE

7 secvenţe din viaţa ECHIPEI UNGARIEI

Reprezentativa Ungariei, de la stînga la dreapta, sus : **Geczy, Pancsics, Fabian, Nosko, P. Juhasz, Vidats, Szücs, I. Juhasz, Rothermel** şi antrenorul **Rudolf Illovszky ;** jos : **Szoko, Fazekas, Bene, Dunai II, Zambo, Karsai.**

Fotbalul maghiar este bine cunoscut de iubitorii balonului rotund de la noi, fie din întîlnirile directe cu diferitele echipe din ţara veche şi prietenă, fie din presa de specialitate care i-a oglindit activitatea internaţională. Valoarea lui şi reputaţia de care se bucură în cercurile fotbalistice din lume sînt recunoscute, chiar dacă periodic a traversat momente de impas, cum s-a întîmplat cu ediţia anului înainte, după campionatul mondial din Anglia, şi din care lipsa a absentat pentru prima dată, din 1954, de la un turneu final C.M. Fotbalul maghiar a rămas încă o forţă şi echipa naţională constituie un adversar redutabil.

În rîndurile care urmează vom puncta, totuşi, cîteva momente din viaţa fotbalului maghiar:

PREZENŢE ÎN COMPETIŢII INTERNAŢIONALE. Selecţionatele naţionale au luat parte la principalele întreceri ale lumii : *echipa A la 7 din cele 9 ediţii ale campionatului mondial şi la toate patru ediţii ale campionatului Europei.*

CARTEA DE VIZITĂ. În palmaresul său fotbalul maghiar are înscrise cîteva performanţe de prestigiu : *trei titluri olimpice* (1952, 1964 şi 1968); *finalist la C.M* (1938 şi 1954)

CARIERA ÎN CAMPIONATUL EUROPEI. Echipa naţională a fost eliminată în *1958/60* în 8-imi de U.R.S.S. cu 3—1 şi 1—0. *Locul 3 în ediţia 1963/64,* 3—1 şi 1—1 cu Ţara Galilor (16-imi), 2—1 şi 3—3 cu R. D. Germană (8-imi), 3—1 şi 2—1 cu Franţa (4-imi), 1—2 cu Spania (semifinale) şi 3—1, după prelungiri, cu Danemarca (finala loc 3). *Ediţia 1966/68* — eliminată în 4-imi de U.R.S.S. cu 3—0 şi 0—2 (în grupă cu Olanda, 6—0 şi 2—0 cu Danemarca, 3—1 şi 0—1 cu R. D. Germană). *Rezultatele din ediţia actuală.* În grupă 3—1 şi 4—0 cu Norvegia, 2—0 cu Franţa, 0—3 şi 1—1 cu Bulgaria.

DEBUTUL ÎN C.M. Echipa Ungariei a debutat în prima ediţie a C.M. 1930, cînd a învins cu 4—0 pe Egipt. Ediţia următoare, 1934, a găsit-o pe Ungaria în sferturi, cînd a învins cu 2—1 pe Austria. Semifinală şi locul 3 în 1938, cînd a învins cu 6—5 pe Indiile Olandeze. Ediţia 1954 a găsit-o pe Ungaria în finală, cînd a pierdut cu 3—2 în faţa R.F.G. Ediţia 1958 a găsit-o pe Ungaria în sferturi, cînd a pierdut cu 1—0 în faţa Braziliei. Ediţia 1962 a găsit-o pe Ungaria în sferturi, cînd a pierdut cu 3—1 în faţa Cehoslovaciei. Ediţia 1966 a găsit-o pe Ungaria în sferturi, cînd a pierdut cu 2—1 în faţa R.F.G. Ediţia 1970 a găsit-o pe Ungaria în sferturi, cînd a pierdut cu 4—1 în faţa Braziliei. Ediţia 1974. Echipa Ungariei a debutat în seria de jocuri preliminare C.M. 1974, jucînd în decembrie la La Valetta cu Malta (2—0, golurile înscrise de Bene). Alte trei jocuri — amicale — au completat programul din 1971 : 2—0 cu Austria la Viena, 0—0 cu Brazilia la Rio şi 2—1 cu Iugoslavia la Budapesta.

TREI ANTRENORI, TREI ETAPE. — A fost mai întîi perioada de după C.M. 1968 cînd selecţionata — pierzînd cîţiva jucători de bază — a pierdut şi din strălucire şi eforturile lui *L. Baroti*, antrenorul de atunci, au eşuat şi la cîrma echipei a venit antrenorul ziarist *J. Hoffer*. Dar, un eşec — neaşteptat — 3—0 la Sofia, a anihilat tot ce făcuse pînă atunci *Hoffer* şi a pus capăt şi carierei acestuia. *Hoffer* s-a retras, lăsînd loc lui *R. Illovszki*, fost antrenor federal. Acesta a reuşit să repună echipa pe linia ascendentă de comportare la nivel internaţional şi să realizeze un prim obiectiv : *calificarea în „sferturile" campionatului european.*

CONSOLIDAREA ECHIPEI. În prezent, *Illovszki* lucrează la consolidarea echipei A, pentru atingerea unui alt obiectiv, calificarea în turneul final, dar este preocupat şi de pregătirea lotului olimpic (condus de Lakat), care are ca obiectiv apărarea titlului la München şi în sinul căruia sînt rodate elementele tinere cu perspective certe de promovare. Din cei 37 de jucători care alcătuiesc lotul mare, *Illovszky* a folosit 16 în 7 jocuri (bilanţ : 5 victorii, un meci nul şi un eşec, la Madrid). Cu ei, el a pus pe picioare o formaţie omogenă, bătăioasă, cu remarcabile calităţi fizice şi o cotă ridicată de tehnicitate, cu elasticitate tactică, trecînd cu uşurinţă de la 4—2—4 (de regulă acasă) la 4—3—3 cu „libero" (în deplasare), şi cu un ax: *Pancsics — Szücs — Bene,* care constituie motorul echipei. Iată aşezarea ei într-un meci disputat acasă, cu Norvegia : *Geczy—Nosko, Pancsics, Vidats, P. Juhasz — I. Juhasz, Szücs—Fazekas, Bene, Dunai II, Zambo;* şi aceea într-un joc în deplasare, cu Malta : *Geczy—Kovacs—Nosko, I. Juhasz, Vidats, P. Juhasz—Bene, Szücz—Fazekas, Dunai II, Zambo.* În afara acestora au mai fost folosiţi *Fabian* şi *Szalai.* 10 jucători din cei 37 îi dă *Ujpesti Dozsa.* 7 *Ferencvaros,* 6 *Honved,* 4 *Vasas Budapesta etc.*

ACTIVITATEA ÎN 1972. De mîine, joi, lotul va pleca spre America de Sud, unde va rămîne pînă la 16 februarie. Pînă la partidele cu *România,* echipa *Ungariei* va susţine un meci cu *R.F. a Germaniei* (29 martie) şi altul cu *Malta* (6 mai), ambele la Budapesta. În continuare : cu *Suedia* (25 mai) şi *Austria* (14 octombrie) ultimele trei în cadrul C.M.

CAMPIONATUL EUROPEI (ECHIPE A)
Ungaria — ROMÂNIA
Anglia — R. F. a Germaniei
Iugoslavia — U.R.S.S.
Italia — Belgia

CAMPIONATUL EUROPEI (ECHIPE TINERET)
U.R.S.S. — R. F. a Germaniei
Suedia — Cehoslovacia
Danemarca — Grecia
Bulgaria — Olanda
Jocurile se vor disputa la 29/30 aprilie şi 13/14 mai

CUPA CAMPIONILOR
Ujpest Budapesta — Celtic Glasgow
Feyenoord Rotterdam — Benfica Lisabona
Ajax Amsterdam — Arsenal Londra
Inter Milano — Standard Liège

CUPA CUPELOR
STEAUA BUCUREŞTI — Bayern München
St. roşie Belgrad — Dinamo Moscova
A.S. Torino — Glasgow Rangers
LF. Aividaberg — Dynamo Berlin

CUPA U.E.F.A.
Juventus Torino — Wolverhampton
Ferencvaros Budapesta — Jelezniciar Sarajevo
U.T. ARAD — Tottenham Londra
A. C. Milan — Lierse S. K.
Meciurile se vor juca la 8 şi 22 martie.

BAYERN MÜNCHEN—o echipă „grea", la propriu şi la figurat

Chiar dacă palmaresul şi vitrina sa de trofee nu pildă, pe egalează, de acelea ale faimoase *Madrid* sau *Manchester* totuşi *Bayern München* plasată de multă vreme printre marilor cluburi în elita fotbalului. Cînd rostesti numele impositbil să nu te gîndul la ducă la acest mare şi elegant fotbalist *Beckenbauer,* la porta- ră *Maier* — la cel mai „tunar" din ultimii ani, *Gerd Müller,* şi de bază germane, ai lui *Schön.*

De altfel, este remarcabilă multilateralitatea jucătorilor ; aceştia pot juca cu mare randament pe mai multe posturi, după necesităţile tactice ale echipei şi în raport cu particularităţile adversarului şi cu locul unde joacă, acasă sau în deplasare.

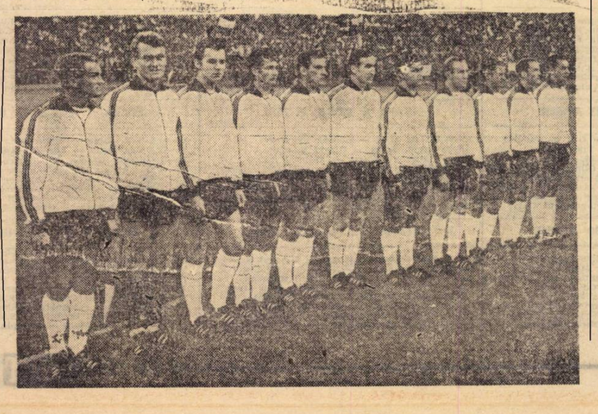

În 1967, Bayern München a cunoscut o mare satisfacţie : a cucerit „Cupa cupelor", învingînd în finală cu 1—0 pe Glasgow Rangers. În fotografie : echipa cîştigătoare

În această privinţă credem că mai bine decît orice exprimă modul cum s-a aşezat şi a acţionat pe teren echipa münchenezză în cele patru meciuri disputate în actuala ediţie a Cupei cupelor, în urma cărora a ajuns pînă în „sferturi" :

• *La Plzen. cu Skoda (15. IX). 1—0 (autorul golului: Sühnholz):* Maier — Beckenbauer — Hansen, Schwartzenbeck, Breitner— Roth, Zobel, Hõness—Schneider, G. Müller, Sühnholz.

• *La München, cu Skoda (29. IX), 6—1 (Müller 2, Hoffman 2, Roth şi Krathausen);* Maier—Hansen, Schwartzenbeck, Hõness (Koppenhöfer), Breitner — Roth, Zobel, Krathausen — Schneider (Hoffmann), Müller, Sühnholz.

• *La Liverpool, cu F.C. Liverpool (20. X), 0—0 :* Maier—Beckenbauer — Koppenhöfer, Hõness, Schwartzenbeck, Breitner — Roth, Müller — Schneider, Krathausen, Sühnholz.

• *La München, cu F.C. Liverpool (3. XI). 3—1 (Müller 2 Hõness,);* Maier — Hansen, Beckenbauer, Schwartzenbeck, Breitner—Zobel, Hõness, Roth—Krathausen, Müller, Sühnholz.

Sperăm că această succintă „carte de vizită" va fi utilă pentru stelişti în pregătirea lor pentru acest al doilea adversar vest-german pe care-l întîlnesc într-o cupă europeană. Primul a fost Borussia Dortmund, în faţa căruia C.C.A. a cedat în trei jocuri. Poate acum...

TOTTENHAM HOTSPUR fuge după... patru iepuri!

Ralph Coates (stînga), în partida de campionat cu Crystal Palace

Sorţii au pus pentru a doua oară în faţa unei echipe româneşti în cadrul Cupei U.E.F.A., formaţia engleză **Tottenham Hotspur** : după **Rapid Bucureşti,** iată că U.T.A. va fi opusă formaţiei care şi-a propus, pentru 1972, cînd... împlineşte 90 de ani, să cîştige trofeul cu care a fost dotată prima ediţie a acestei noi (şi totuşi vechi) competiţii.

Fireşte, o nouă „carte de vizită" a echipei din **Anglia** nu-şi mai are rostul, biografia clubului fiind cunoscută. Totuşi, cîteva notaţii pe scurt, pentru a reaminti că : **„certificatul de naştere"** datează din **1882** : virsta venerabilă **a dovedit cea mai prodigioasă : campioană în 1950/1951 şi 1960/61 ; cîştigătoare a „Cupei Angliei" în 1961, 1962 şi 1967, după ce o cucerise şi în anii tinereţii (1901) şi al maturităţii (1921) ; este una din cele patru formaţii insulare care au la activ marele event : concomitenta reuşită în Cupă şi în Campionat (1961) ; victorie în finala „Cupei cupelor" (5—1 cu Atletico Madrid) în 1963.**

Sîntem obişnuiţi cu programul încărcat al formaţiilor engleze, dar vitrina adversară a textilistilor din Arad se pare că a întrecut... măsura. Într-adevăr, partenera U.T.A.-ei joacă nu numai partidele din cadrul campionatului Angliei, ci, în acelaşi timp, la parte la jocurile din **„Cupa Angliei"**, din **„Cupa ligii engleze"** şi din **„Cupa U.E.F.A."**. Deci, în acelaşi timp, o prezenţă pe patru fronturi. Oricît de renumiţi sînt fotbaliştii englezi din punct de vedere al pregătirii fizice, iată însă că **Tottenham,** datorită repetatelor meciuri jucate la o distanţă de nici trei zile, a început să şchiopăteze : duminică nu a putut trece peste **Carlisle,** din diviZia a doua, în cadrul „Cupei Angliei". După 90 de minute scorul era de 1—1.

În continuare programul este la fel de încărcat şi va continua non-stop pînă la primul joc cu **U.T.A.,** astfel : **22 ianuarie** întîlneşte pe **Newcastle,** pe terenul propriu : la **29 ianuarie** joacă acasă cu **Leeds** ; la **5 februarie** va juca din nou cu **Carlisle,** în turul III din cadrul **„Cupei Angliei"** ; la **12 februarie** va avea ca adversar în campionat pe **Nottingham Forest,** pe terenul acesteia ; după o săptămînă joacă cu **Stoke City,** acasă ; la **26 februarie** întîlneşte pe **Everton,** la **Liverpool,** sau va disputa tot un meci de Cupă : iar la **4 martie** va susţine unul din derbiurile campionatului englez, jucînd pe **White Hart Lane** cu **Manchester United.** Şi, după patru zile, partida de la **Arad** cu **U.T.A.** în cadrul **Cupei U.E.F.A.**

Dar credem că este interesant să arătăm programul formaţiei engleze şi pînă la returul cu **U.T.A.** Astfel, la **11 martie, Tottenham** va avea ca adversară pe **Derby County** (acasă) ; la **18 martie** pe **Huddersfield** (în deplasare) sau meci de Cupă ; returul cu **U.T.A.** la **22 martie,** os peste două zile să joace cu **Sheffield United** (acasă).

Aşadar, **Tottenham va disputa** opt meciuri de la 15 ianuarie pînă la 8 martie, în timp ce **U.T.A.** va fi prezentă în tot acest timp doar la o singură partidă oficială, în cadrul **„Cupei României", cu Unirea Drăgăşani,** la **5 martie...** Un program sărac (datorită unor condiţii obiective) pe care antrenorul **Nicolae Dumitrescu** caută să-l îmbunătăţească prin **antrenamente** de mare intensitate şi un turneu peste hotare.

Nu putem încheia **fără a** cunoaşte părerea formaţiei **arădene** despre jocurile de la **8** şi **22** martie. Precis cu întotdeauna, antrenorul **Nicolae Dumitrescu** l-a declarat unuj trimis al **revistei** noastre : **„La Arad vom cîştiga, fără îndoială. Cred că vom marca două goluri. Nu ştiu însă ce vom reuşi la Londra, mai ales că U.T.A. nu a jucat niciodată cu o echipă din Anglia".**

Aşadar, n-am scăpat de **Tottenham.** Ne va **„scăpa" U.T.A. ?**

Materiale redactate de **Petre GAŢU** şi **Mircea TUDORAN**